

Zwrot podatku w Norwegii

Początek nowego roku to czas, kiedy wiele osób przypomina sobie o konieczności złożenia rocznej deklaracji podatkowej. Warto jednak przypomnieć, że obowiązek ten dotyczy nie tylko osób zatrudnionych na etacie, lecz także właścicieli przedsiębiorstw. Co warto wiedzieć o rocznej deklaracji podatkowej w Norwegii?

Właściciele norweskich firm

Osoby, które posiadają w Norwegii firmę jednoosobową, powinny przygotować trzy rodzaje dokumentów, aby dobrze rozliczyć miniony rok. Pierwszy z nich to zeznanie podatkowe firmy (Naeringsoppgave 1). Stanowi ono zestawienie bilansów kont księgowych na dzień 31 grudnia minionego roku kalendarzowego. Obowiązkiem przedsiębiorcy jest uwzględnienie nie tylko przychodów, lecz przede wszystkim różnych kategorii kosztów, tj. wydatków na auto w Norwegii, telefon, biuro, materiały, narzędzia itp. Na podstawie zeznania podatkowego wyliczany jest zysk, który w każdym biznesie stanowi podstawę opodatkowania. W przypadku firmy jednoosobowej jest on jednocześnie dochodem właściciela. Kategoria ta

stanowi punkt wyjścia do złożenia innego dokumentu (Skjema for beregning av personinntekt). Na podstawie informacji w nim zawartych wyliczana jest ostateczna kwota dochodu przedsiębiorcy z tytułu posiadania firmy. Warto jednocześnie pamiętać o tym, że może on zostać podzielony pomiędzy małżonkami, co w wielu przypadkach jest korzystne ze względu na możliwość obniżenia norweskiego podatku dochodowego. Ostatnim dokumentem jest prywatne zeznanie podatkowe właściciela firmy (Selvangivelse). Dotyczy ono wszystkich źródeł jego przychodów oraz wydatków. Pełna deklaracja roczna właściciela firmy w Norwegii powinna zawierać co najmniej trzy powyższe dokumenty. Ostateczna kwota podatku dochodowego jest natomiast zależna od większej liczby czynników. Warto zaznaczyć, że duży zysk firmy nie świadczy jeszcze o konieczności zapłacenia wysokiego podatku przez jej właściciela. Ulgi dla zagranicznych przedsiębiorców w Norwegii dają bowiem wiele szans na skorzystanie z różnych możliwości odliczeń.

Pracownicy etatowi

W przypadku pracowników etatowych sytuacja jest nieco mniej skomplikowana. Do

urzędu wysyłają oni bowiem tylko jeden dokument, tj. Selvangivelse. Zwrot podatku w Norwegii jest wówczas zależny od następujących czynników: stanu cywilnego, dochodów współmałżonka, liczby wizyt w Polsce w ciągu roku kalendarzowego, długości pobytu, liczby dni pracy w Norwegii, kosztów najmu mieszkania oraz posiadanego majątku. Każdy przypadek jest indywidualny i należy go rozpatrywać oddzielnie, ale w dużym uproszczeniu ogólne zasady można ująć w następujący sposób:

- im niższe dochody współmałżonka, tym większa możliwość obniżenia podatku;
- im więcej dni pracy w Norwegii, tym większa kwota diet;
- im częstsze wizyty w Polsce, tym większe odliczenie z tytułu kosztów transportu;
- im wyższe koszty najmu mieszkania w Norwegii, tym większe odliczenie.

Sam fakt poniesienia kosztów nie oznacza jednak, że zostaną one uwzględnione przez urząd podatkowy (Skatteetaten). Każdy wydatek należy bowiem odpowiednio udokumentować. Przede wszystkim w przypadku osób, które są w związku małżeńskim, należy zadbać o przetłumaczoną na język angielski kopię aktu małżeństwa oraz potwierdzenie

wspólnego zameldowania z rodziną. Jeżeli dochody współmałżonka są mniejsze niż 30 000 NOK warto także udać się do urzędu skarbowego w celu uzyskania pisemnego potwierdzenia takiego stanu rzeczy. Dokument ten również należy przetłumaczyć na język angielski. Jednocześnie podczas pobytu w Norwegii należy nieustannie zbierać dowody swoich podróży oraz kosztów życia, tj. biletów do Polski, opłat za mieszkanie oraz prąd. Najważniejsze jest jednak zameldowanie na terenie Norwegii przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, ma obowiązek meldunku w urzędzie podatkowym.

Termin złożenia deklaracji podatkowej w przypadku pracowników etatowych upływa z dniem 30 kwietnia każdego roku, natomiast w przypadku przedsiębiorców – 31 maja.

Kamil Piłkuła